

Новини от Църквата

Този месец преди 50 г. президент Дейвид О. Макей насърчи всеки член да бъде мисионер.

“Всеки член мисионер” навърши 50 години

Този месец преди 50 години, през пролетта на 1959 г., президент Дейвид О. Макей (1873–1970) се обръща към членовете, събрани в Табернакъла на Солт Лейк Сити за 129-та годишна обща конференция на Църквата. Когато закрива събранието, президент Макей споделя своето свидетелство за възстановеното Евангелие и възлага на членовете една поръчка, която е в сила и днес.

Президент Макей разказва как през 1923 г. в отговор на отрицателното обществено мнение в Британска мисия Братята изпращат напътствия до членовете, в които се казва: “Възлагаме на всеки член на Църквата отговорността през настъпващата 1923 г. всеки член да бъде мисионер. Всеки член

мисионер! ... Някой ще чуе благата вест на истината чрез вас”.

“Посланието е същото и днес”, казва президент Макей, отправяйки предизвикателството към онази аудитория през 1959 г. “Всеки член – милион и половина – мисионер!”

После той цитира Учение и Завети 107:99: “Затова, нека сега всеки човек да научи задължението си и да действа в службата, на която е назначен, с цялото си усърдие”.

“Тази е отговорността на всеки мъж, жена и дете, които слушат тази велика и прекрасна конференция”, казва президент Макей. “Нека Бог ни помага да сме предани на своята отговорност и призвания”. (Вж. Conference Report, апр. 1959 г., стр. 122).

С разрастване на Църквата от 1,5 милиона членове-мисионери до над 13 милиона Господните пророци продължават да повтарят призива.

“От години помним думите на президент Дейвид О. Макей, “Всеки член мисионер”, казва президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото Президентство по време на общата конференция през април 2008 г. “Уверен съм, че ще дойде ден, когато чрез вярата на членовете ще виждаме все повече хора да бъдат канени да чуят доброто слово Божие и след това се присъединят към истинската и жива Църква” (“Истинската и жива Църква”, *Лиахона*, май 2008 г., стр. 20). ■

Светиите насърчени да уповават в Господния финансов план

От Али Шулте, Служби по благосъстоянието

Джейсън и Алания Хана се сблъскали с множество финансови въпроси, когато Джейсън загубил работата си. Трябвало ли да се местят и да търсят нова работа? Трябвало ли да търсят нова работа там, където живеели в момента? След като обмислили няколко възможности, те задали най-важния от всички въпроси: “Какво би желал Господ да вършим ние?”

“Изучавахме речи на пророци и апостоли по теми като задължняване, бюджет и спестявания, за

да се опитаме да разберем какво желае да правим Господ”, обяснява Алания. “Знаехме, че Господният план е най-добрият и че ще бъдем благословени, ако го следваме”.

След молитва и размишление Джейсън и Алания решили двамата да се върнат в колежа и да завършат бакалавърските си степени. Изтеглили минимални студентски заеми, с които да плащат обучението си, и двамата работели на пълен работен ден, за да осигуряват издръжката си. Координирали работните си графици, за да осигурят един от тях да бъде с децата им у дома. Съставяли внимателно бюджет, като харчели парите си само за най-важните неща и избягвали ресторантите за бързо хранене, кабелна ТВ и нови дрехи. Джейсън дори ходел на работа и учебни занятия с колелото си, за да намали разходите за бензин и авто-застраховка.

Сега Джейсън работи като инженер. Алания също завършва следването си и в момента изпълнява своите отговорности като майка на 5 деца на пълен работен ден. Те все още живеят според средствата си, планират грижливо, плащат десятък и се ръководят от финансовите съвети на ръководителите на Църквата. “Благодарни сме за изпитанието и за преживяното”, казва Алания. “То се превърна в голяма благословия за живота ни и ни научи, че Господ винаги ни благославя, ако сме покорни”.

Господният финансов план

Господ казва на Своята Църква, “не сте от света, но аз ви избрах от света” (Иоана 15:19). Макар че членовете могат да се сблъскат с

финансови изпитания, могат да се чувстват в безопасност, ако се отвърнат от философията на света и уповават на Евангелието на Исус Христос и на съвета от ръководителите на Църквата.

В брошурата *Подгответе всяко необходимо нещо: Семейни финанси*, Първото Президентство приканва всички членове на Църквата да обсъдят своите финанси и да се стремят да разчитат повече на себе си в духовен и материален план: “Насърчаваме ви, където и да живеете по света, да се готвите за негодите, като преценявате състоянието на финансите си... Ако сте изплатили дълговете си и имате финансов резерв, ... вие и семейството ви ще се чувствате по-сигурни и ще се радвате на повече мир в сърцата си”¹.

Брошурата излага пет основни принципа: плащане на десятък и дарения, избягване задлъжняването, създаване на запас и учение на членовете на семейството. Макар животът според тези принципи да изисква търпение, умереност и жертва, подчинението на Господния финансов план ще донесе повече мир и радост, отколкото отделните хора и семейства някога биха могли да имат, ако живеят според начина на света.

Плащайте десятък и дарения

Когато Ричард Мойър загубил работата си, той и семейството му ядели храна от семейния домашен склад, плащали сметките от спестяванията си и продължавали с вяра да плащат десятък. Въпреки че бил без работа, брат Мойър с удивление

Животът според Господния финансов план изисква търпение, умереност, жертва и подчинение.

СНИМКА СТИВ БЪНДЪРСЪН

забелязал, че получил като доход 10 долара повече от предишната година. “Винаги съм отдавал това чудо в живота ни на плащането на десятък”, обяснява брат Мойър. “Господ винаги ви благославя, когато вършите нещата, които Той иска от вас”.

Благословиите, произтичащи от стабилните семейни финанси, трябва да се градят на основата на плащане на честен десятък и щедри дарения от пост. Членовете на Църквата имат възможността да дават обратно на Господ част от дохода си с разбирането, че техният принос помага в изграждане на царството Божие чрез строителство на сгради за събрания и храмове, грижа за онези, които не са сполучили толкова, и чрез споделяне на Евангелието по света.

Членовете ще получат свидетелство за този принцип, като живеят според него. Като се молят да разберат важността му и учат повече за това как тези дарения благославят живота на другите хора, членовете ще започнат да считат плащането на десятък и дарения за благословия. Като развият навика незабавно да заделят десятъка и даренията, щом получат някакъв доход, това ще стане финансов приоритет в живота на членовете.

Президент Н. Елдън Танър (1898–1982) от Първото Президентство учи, че десятъкът е заповед с обещание: “Като изпълните това задължение към вашия Създател, ще намерите голямо, голямо щастие, познато само на онези, които са верни на тази заповед”². Подчинението на тази заповед носи мир и сигурност. Като

Брошурата Подгответе всяко необходимо нещо: Семейни финанси учи за Господния финансов план.

плащат десятък и дарения, членовете на Църквата ще имат в живота си чудеса, както сем. Мойър.

Избягвайте задлъжняването

Да харчите по-малко пари, отколкото печелите е съществено за финансовата сигурност. Старейшина Джозеф Б. Уъртплин (1917–2008) от Кворума на дванадесетте апостоли учи, че потребителският дълг е форма на робство, което засяга отделните хора както материално, така и духовно. Той казва, “Мислим, че притежаваме нещата, но истината е, че нещата притежават нас”³. По тази причина Първото Президентство насърчава членовете да избягват дълговете с изключение на покупка на скромно жилище или плащане на образование.

Сем. Клостерман се радвало на благословията да са свободни от робството на задлъжняването. Когато Кевин Клостерман бил призован за епископ на своя район в Илинойс, САЩ, семейството му имало известен потребителски дълг. Неговият президент на кол

му припомнил съвета на Първото Президентство и епископ Клостерман си тръгнал от интервюто, решен да изплати задълженията. “Ние винаги сме ... се опитвали да слагаме Господ на първо място”, спомня си той. “В този конкретен случай не го бяхме направили”.

Сем. Клостерман изучавали Писанията и съветите на съвременните пророци относно финансите и задлъжняването и взели необходимите мерки да постигнат целта си. Станало ясно, че те са благословени от Господ за това, че слушали съвета на Неговите служители. “Няма несгода в земния живот, която Спасителят да не може да изцели”, казва епископ Клостерман. “Ако Той може да ни избави от пленничеството на греха и смъртта, със сигурност може да ни избави и от финансовото робство”.

Ако членовете на Църквата имат дългове, следва да ги изплатят колкото е възможно по-скоро. Календар за елиминиране на дълга е отлично средство, което да помогне на хората да изготвят конкретен план да се освободят от задлъжняването. След изготвяне на план членовете могат да го направят свой приоритет, като отбелязват своите плащания веднага след като платят десятък и дарения. Освен всичко друго, членовете следва да са търпеливи по отношение на времето, нужно да се освободят от дълга, като разчитат на Господ за помощ и се стремят да следват заповедите Му.

Ползвайте бюджет

Друго средство, което да помогне на членовете да живеят

според средствата си, е бюджетът. Макар отделните хора често да мислят, че финансовата сигурност зависи от количеството пари, което печелят, президент Танър учи, че източник на истински финансов мир и щастие е контролът как се изразходват парите – били те малка или голяма сума. “Много хора мислят, че бюджетът “краде” свободата им. Успелите хора, напротив, са научили, че един бюджет прави възможна реалната икономическа свобода”⁴, казва той.

Сем. Джефри от Илинойс, САЩ, признават свободата, идваща от това, че управляват финансите си чрез бюджет. Когато децата им били съвсем малки, семейството си дало сметка, че три от тях щели да служат на мисия по едно и също време. Преценявайки финансовото напрежение, което това щяло да създаде за семейството, майката, Олга, прилагала строг бюджет. Освен че плащала 10 процента от семейния доход като десятък, сестра Джефри заделяла още 10 процента като спестявания за бъдещите мисионери. “Дадох си сметка, че финансите могат да се превърнат в препъни-камък и че трябва да сме готови да предоставим на децата си средствата да служат на Господ”, казва сестра Джефри.

Когато децата на сем. Джефри почнали за заминават на мисии, родителите им били финансово подготвени и Господ ги благословил.

Подобно на сем. Джефри членовете на Църквата могат да контролират разходите си, като изготвят бюджет. Като използват работната страница на бюджета, членовете

могат да наблюдават доходите и разходите си от предишната седмица или месец. Като решат къде харчат повечето от парите си, могат също да потърсят начини да спестяват. После могат да създадат бюджет, като пресметнат прихода за следващата седмица или месец и планират къде искат да бъдат похарчени доходите им. След като проследят разходите си, членовете могат да преценят дали са се вписали в бюджета и да направят уточнения за следващата седмица или месец.

Създайте резерв

Дори когато отделните хора изглеждат финансово подготвени, неочаквани изпитания като болест, безработица или основни ремонти могат да създадат финансово бреме. Първото Президентство насърчава членовете на Църквата да се готвят

Допълнителни източници

Църквата предоставя онлайн източници на английски, немски, португалски и испански, които да помогнат на членовете да управляват семейните си финанси, вкл. речи на ръководителите на Църквата, финансови калкулатори, материали за уроци на семейни домашни вечери и дори финансови курсове онлайн. За повече информация моля посетете ProvidentLiving.org.

Брошурата *Подгответе всяко нужно нещо: Семейни финанси* е на разположение онлайн на 24 езика на ProvidentLiving.org/content/display/0,11666,7587-1-4087-1,00.html. ■

за тези събития, като постепенно създават финансов резерв, който да бъде използван само в крайни случаи. Редовното спестяване по малко пари, особено по време на просперитет, ще помогне членовете да се подготвят за времена на финансови затруднения или непредвидени събития.

Старейшина Л. Том Пери от Кворума на дванадесетте апостоли предлага, “след като платите своя десятък от 10 процента на Господ, платете на себе си предварително определена сума направо в спестявания... За мен е удивително колко много хора работят цял живот за бакалина, хазяина, електрическата компания, продавача на автомобили и банката и в същото време мислят тъй малко за собствените си усилия, че не плащат нищо на себе си”⁵.

Докато планират бюджет, членовете могат също да определят конкретна сума от доходите си, която да заделят за спестявания. Не е необходимо тя да бъде голяма. Стига да са последователни в заделянето на тези пари, те ще нарастват бързо. Изградете си навика да заделяте парите за спестявания веднага след като платите десятък и дарения и внесете погасителните плащания по вашите дългове. Не се изкушавайте да харчите спестяванията за ненужни неща. Вместо това ги натрупвайте за краен случай. Ако членовете на Църквата се стремят да станат дисциплинирани, ще бъдат подготвени за финансови изпитания. Веднъж създали финансов резерв, те могат да продължат да спестяват да бъдещи нужди като мисии, образование, пенсия и други.

СНИМКА ДЖОН ПЛОК

Основата на един солиден семеен финансов план е приоритет в плащането първо на Господ.

Учете членовете на семейството

Често родителите изпитват колебание да въведат децата си във финансовите въпроси. Обаче когато учим членовете на семейството си на принципите за управление на финансите и ги включваме в правенето на бюджет с определени финансови цели, ги готвим за бъдещето. Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли съветва, "Родителите трябва много отрано да учат децата си, че солидната финансова основа е много важен елемент на един щастлив дом"⁶. Докато членовете изучават с молитва и размишляват над принципите на брошурата *Подгответе всяко необходимо нещо: Семейни финанси*, те следва да помислят за начини да учат членовете на семейството и да им помагат да живеят според тези принципи.

Родителите могат да включат децата в изготвянето на бюджет и поставяне на финансови цели. Могат да ги учат на важността да работят за някакъв доход, като подкрепят по приоритети плащанията си и изготвят свой собствен бюджет, за да следят разходите. Могат също

да им осигурят начин да си плащат десятъка и даренията и да спестяват пари за мисия, образование и други разходи. Семейните домашни вечери могат да са отлични възможности за обсъждане и преподаване на финансови въпроси. Всеки член на семейството може да допринесе за цялостното семейно разчитане на собствени сили, и цялото семейство ще види благословиите, произтичащи от следване Господния съвет за финансово планиране.

Благословиите на семейните финанси

Посланието да сме подготвени финансово не е ново. В тази диспенсация ръководителите на Църквата са насърчавали членовете да се подготвят, като управляват финансите си мъдро, и са обещавали благословии на онези, които следват този съвет. Първото Президентство казва: "Светиите от последните дни дълги години са били съветвани да се подготвят за негодите, като имат заделени настрана малко пари. Това допринася неизмеримо за сигурността и благосъстоянието"⁷.

Семействата и отделните хора

както в миналото, така и сега са свидетели на благословиите от мир, произтекли от подчинението им на този съвет. Като следват конкретните напътствия, дадени в *Подгответе всяко необходимо нещо* и използват другите финансови съвети, предлагани от Църквата, те също ще изживеят тези благословии в живота си. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Подгответе всяко необходимо нещо: Семейни финанси* (брошура, 2007).
2. "Constancy amid Change", *Tambuli*, фев. 1982 г., стр. 46.
3. "Земни дългове, небесни дългове", *Лиахона*, май 2004 г., стр. 41.
4. *Tambuli*, фев. 1982 г., стр. 46.
5. "Becoming Self-Reliant", *Ensign*, ноем. 1991 г., стр. 64.
6. "Providing for Our Needs", *Ensign*, май 1981 г., стр. 85.
7. *Подгответе всяко необходимо нещо: Семейни финанси*.

DVD с биографията на президент Монсън на разположение

On the Lord's Errand, ново DVD за живота и службата на президент Томас С. Монсън, сега е на разположение на 14 езика чрез централите за разпространение. Шестдесетминутното видео, записано между сесии на общата конференция през октомври 2008 г., включва интервюта с президент Монсън, членове на семейството, колеги и приятели. Наличните езици са: жестомимичен – САЩ, кантонски, себуано, английски, френски, немски, италиански, японски, корейски, мандарин, португалски, руски, испански и тагалог. ■

Добродетелта добавена като ценност на Младите жени

Неотдавна Първото Президентство обяви добавянето на качеството “добродетел” към темата и ценностите на Младите жени.

“Тя ще помага на младите жени да развиват високи морални стандарти”, се казва в писмото на Първото Президентство от 28 ноември 2008 г. “Приканваме родители и ръководители да преподават учението за целомъдрие и морална чистота, за да помогнат на младите жени да бъдат добродетелни и достойни да сключат и спазват свещените завети и да получат храмовите обреди”.

Списъкът с добродетели в темата на Младите жени сега гласи: вяра, божествена естество, лично достойнство, знание, избор и отговорност, добри дела, неподробност и добродетел.

Ръководителите на Младите жени са поканени незабавно да включат добавката “добродетел”, когато повтарят темата със своите млади жени.

“Добродетел” е добавена и към ценностите и проектите Личен напредък. На ръководителите ще бъдат изпратени инструкции как да прилагат промяната. ■

Ценете добродетелта

От Илейн Ш. Долтън, обща президентка на Младите жени

Преди няколко години бях на туристическа екскурзия в планините Тетон в Уайоминг с една група млади жени. Беше трудно изкачване и на втория ден достигнахме най-опасната част от маршрута.

Щяхме да се изкачим по Ураганната пътека – уместно наречена така заради силните ветрове, които духат там почти винаги. Един рейнджър ни инструктира да вървим по средата на пътеката, да се движим възможно най-ниско по откритите части, да приберем всичко в раниците си и да се движим бързо. Това не беше място за снимки и за мотаене. Почувствах се много облекчена, когато всяка от младите жени премина успешно през местността. И знаете ли, нито една не попита колко близо можеше да се доближи до ръба!

Илейн Ш. Долтън

Понякога, когато крачим по пътеките на живота, искаме да се позадържим на опасни места, като мислим, че това е забавно и вълнуващо и че контролираме положението. Понякога мислим, че можем

да живеем на ръба и въпреки това да запазим своята добродетел. Но това е рисковано. Както ни казва Пророкът Джозеф Смит, “Щастието е целта и замисъла на нашето съществуване; и това ще бъде и резултатът от него, ако следваме пътеката, която води към него; и тази пътека е добродетелта” (*History of the Church*, 5:134).

В Учение и Завети Господ дава съвет на една от Своите скъпи дъщери, Ема Смит, да бъде вярна и да “ходиш в пътеките на добродетелта пред Мен” (У. и З. 25:2). Господният съвет към Ема Смит е напътствие към всички Негови безценни дъщери. Какви са тези пътеки и що е добродетел?

Добродетелта е модел на мислене и поведение, основаващ се на високи морални стандарти. Тя включва целомъдрие и морална чистота. Добродетелта включва скромност – в мислите, езика, облеклото и поведението. Добродетелта дава едно здраво осигурително въже на пътеката, водеща към присъствието на Небесния ни Отец. Пътеките на добродетелта водят към щастие в този и в идния живот. Пътеките на добродетелта водят към здрави семейства. Пътеките на добродетелта съдържат камъните в основата на благословиите за вечността. Те водят към храма. Нищо чудно, че Пророкът Джозеф Смит казва, “И ако има нещо добродетелно, хубаво или достойно за похвала, ние го търсим” (Символът на вярата 1:13).

В едно друго откровение Господ обещава на всеки от нас, че ако оставим добродетелта да украсява непрестанно мислите

ни, увереността ни ще нараства. Той ни обещава, че “ще нараства увереността ви” и че Светият Дух ще бъде наш постоянен спътник (вж. У. и З. 121:45–46). Животът според църковните стандарти помага на всеки от нас да остане на пътеката на добродетелта. Когато сме достойни за постоянното спътничество на Светия Дух, можем да имаме увереността, че всекидневните решения, които вземаме, ще бъдат правилни дори когато са трудни.

По цял свят младите жени живеят живот на добродетел и чистота. Това се вижда в очите ви и излъчва светлината, която сияе от лицата ви. Но в един свят, който ни обкръжава с гледки, звуци, музика и послания, които далеч не са добродетелни, може да е трудно да се придържаме към добродетелта. Какво ще стане с онези, които са допуснали грешки по пътя?

Президент Монсън казва: “Ако някой от вас се е подхлъзнал, около вас има хора, които ще ви помогнат отново да бъдете чисти и достойни. Вашият епископ или президент на клон силно желае да ви помогне и наистина с разбиране и състрадание ще направи всичко по силите си да ви помогне в процеса на покаяние, така че отново да можете да застанете в праведност пред Господ” (“Примери за праведност”, *Лиахона*, май 2008 г., стр. 66).

Никога в историята на света не е имало време, когато добродетелта е била по-нужна. Благословиите и обещанията от това да бъдете добродетелни ще ви помогнат да сте свободни, щастливи и достойни да

влезете в Господните свети храмове. По тази причина ние добавихме “добродетел” към ценностите и темата на Младите

жени. Всяка седмица, когато повтаряте темата, се надявам да ви бъде напомнено какво значи да цените добродетелта. ■

Членовете могат да откриват сгради за събрания онлайн на 16 езика.

Нови СПД карти на разположение на 16 езика

Търсачката за откриване сгради за събрания, LDS Maps, предоставяне чрез LDS.org, Mormon.org и maps.lds.org, сега е на разположение на 16 езика.

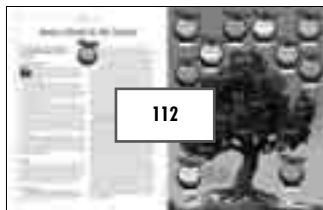
Услугата, която позволява на всеки да намери в Интернет най-близкото място за богослужение на светиите от последните дни, сега е на разположение на китайски, чешки, датски, холандски, английски, фински, френски, немски, италиански, японски, корейски, норвежки, португалски, руски, испански и шведски.

Текущите възможности за търсене позволяват посетителите да намират най-близкото място и време на богослужения, като въведат адрес или определят местоположението

си на картата. На разположение е също и допълнителна информация за контакт, вкл. телефонни номера, данни за единицата и указания как се стига с кола – чрез линковете на съответните уеб сайтове на единиците.

Посетителите могат да намерят и още информация за профилирани по език райони и клонове, студентски райони и единици за несемейни пълнолетни младежи.

Показалецът на сгради за събрания за пръв път бе предоставен на обитателите на САЩ и Канада през май 2001 г. Световното покритие бе дадено на разположение през август 2008 г., а преводът на 16 езика бе пуснат през декември 2008 г. ■

Допълнителни идеи за времето за споделяне, април 2009 г.

Следват допълнителни идеи, които ръководителите на Неделното училище за деца могат да използват във времето за споделяне, отпечатано в броя на Лиахона от април 2009 г. За урока, инструкциите и дейността, които отговарят на тези идеи вж. "Исус Христос е мой Спасител" на стр. 34 и 35 от частта за децата на този брой.

1. Имам свидетелство, че Исус Христос е мой Спасител. Няколко дни предварително помолете 2-3 по-големи деца да дойдат в Неделното училище за деца подготвени да дадат свидетелствата си за Исус Христос. Напишете на дъската: "В доземния живот съм избрал да _____." Помолете децата да си припомнят от обсъждането миналата седмица избора, който са направили в доземния живот (да следват Исус Христос). Повторете заедно изречението. Кажете на децата, че изборът им да следват Исус Христос показва, че те са имали свидетелство за Него в доземния

живот и това свидетелство ще расте, като продължават да учат за Него в този живот. Използвайте черната дъска, за да преподадете дейност за обогатяване 2 в урок 30 на наръчника *НУД 7*. Използвайте Иоана 14:6, за да подсилите идеята, че точно както стълбата дава единствен път за излизане от ямата, така и Исус Христос дава единствения път към вечния живот. Дайте на всяко дете хартия и писалка или моливи. Поканете децата да нарисуват някой начин, по който могат да следват Исус Христос. Наблегнете, че Писанията, добрата музика и свидетелствата на други хора могат да им помогнат да изградят и укрепят свидетелствата си за Исус Христос. Поканете предварително помолените деца да дадат своите свидетелства.

2. Като следваме Исус Христос, ние ще бъдем в състояние да живеем отново с Небесния Отец и Исус. Нека децата се опитат да нарисуват нещо непознато (напр., непознато животно или цвете). После покажете снимка на обекта и ги поканете пак да го нарисуват. Обсъдете как образците и моделите ни помагат. После обяснете, че на стената в офиса на президент Томас С. Монсън има една любима картина на Спасителя. Той казва, "Когато се сблъскам с трудна ситуация, често я гледам и се питам, "Какво би сторил Той?" После се опитвам да отговоря по съответния начин" (в Джефри Р. Холанд, "President Thomas S. Monson: In the Footsteps of the Master", приложение към *Liabona*, юни 2008 г., стр. 2).

Дайте на всяко дете една или повече отправки от Писанията,

които илюстрират примера на Спасителя. Нека членовете на класа четат, за да открият какво направил Исус, за да бъде за пример, после нека предложат начини, по които биха могли да следват този пример. (Възможности: Иоана 19:26–27 (показва загриженост към майката); Иоана 13:14–15 (служи на другите); Деянията 10:38 (обикаля да прави благоденения); Матея 4:23 (проповядва Евангелието); Марка 1:9 (кръстен е); Лука 2:52 (израства в мъдрост); Марка 10:14–16 (обича малките деца); 3 Нефи 17:15–17 (моли се).

За по-малки деца: Комбинирайте картини, показващи примера на Исус, с рисунки на деца, следващия Неговия пример. Възможности: Комплект картини от Евангелието 206 (Детството на Исус Христос) с 2-23 (син помага на баща си) от пакета картини за *НУД 2*; Комплект картини от Евангелието 242 (Исус и Неговата майка) с 1-46 (деца и тяхната баба) от пакета картини за *НУД 1*; Комплект картини от Евангелието 212 (Проповедта на хълма) с 607 (Малко момиче говори в Църквата); Комплект картини от Евангелието 208 (Иоан Кръстител кръщава Исус) с 2-20 (кръщение) от пакета картини за *НУД 2*; Комплект картини от Евангелието 205 (Момчето Исус в храма) с 617 (Изследвайте Писанията); Комплект картини от Евангелието 216 (Исус и децата) с 2-49 (семејство на пикник) от пакета картини за *НУД 2*; Комплект картини от Евангелието 225 (Тайната вечеря) с 604 (Раздаване на причастието); 1-64 (Христос се моли с нефитите) с 1-9 (молещо се момиче) от пакета картини за *НУД 1*. ■

Послание на областното президентство

Отдавайте на Кесаря

Ученията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни относно взаимоотношението на Църквата и нейните членове с правителствата и законите на страните, в които живеят, са ясни. “Ние вярваме в това, че сме поданици на крале, президенти, управници и съдии, в подчинението, уважението и подкрепянето на закона” (Символът на Вярата 1:12).

Това учение възлага голяма отговорност на Църквата и членовете ѝ, което други вероизповедания не споделят. Когато се присъединяваме към Църквата, ние се ангажираме да следваме както Божия, така и човешките закони по най-добрия ни възможен начин. Това е тежък товар, защото макар да имаме уверението, че спазването на Божиите закони винаги ще носи благословии, може да нямаме подобна сигурност относно човешките закони.

Това учение ни засяга всеки ден. Всички ние се сблъскваме с решения за това как ще отговорим на конкретни ситуации. Изборите често са трудни, защото едно решение да спазваме закона често изисква допълнителни разходи и усилия, които знаем, че другите не полагат.

Някои хора започват незабавно да мислят за други начини да решат проблема. Други незабавно почват да мислят за причини, които ги оправдават да не спазват закона. Проблемът с тези подходи е, че подобно мислене може да

се промъкне в същината на характера ни и да повлияе на нашата почтеност. Можем да почнем да прилагаме подобни благовидни оправдания към Божиите заповеди.

Няма лесен отговор на тези въпроси от всекидневието. Но както и в други неща Исус Христос ни учи на принципите, които трябва да следваме. Фарисеите Го попитали дали трябва да плащат данъци, както изисквал законът. Той поискал една монета и попитал чий образ и надпис е върху нея. Отговорили Му, че са на Кесаря. Неговият отговор бил да се отдава кесаревото на Кесаря (вж. Матей 22:15–22). Принципът, на който учи Той, е същият, както в 12 точка от Символа на вярата – да се спазва законът, не да търсим как да не го спазваме.

Въпреки това прилагането на този принцип не е лесно. Всяка ситуация е уникална. По тази причина любящият Небесен Отец е благословил всеки член на Църквата с дара на Светия Дух. Като прилагаме правилни принципи и търсим напътствие от небесни източници, можем да знаем какво всеки от нас да прави във всяка ситуация (вж. 2 Нефи 32:5).

Следването на този принцип дава защита. Много пъти през историята Църквата и членовете ѝ са били преследвани и тормозени от другите с използване както на законови, така и извън законови средства. В почти всички случаи правителството не е пожелавало да се намеси и защити

Пол Б. Пайпър, президент на област Източна Европа.

Църквата и нейните членове. Въпреки това членовете на Църквата винаги са продължавали напред с вяра, като са спазвали закона на страната. На октомврийската конференция 2008 г. президент Бойд К. Пакър каза, че на някои може да изглежда озадачаващо, че светиите показвали патриотизъм и лоялност към едно правителство, което отказало и не могло да им помогне, но “ако можете да разберете защо, ще разберете силата Христовите учения” (“Изпитанието”, *Лиакхона*, ноем. 2008 г., стр. 89).

Работил съм и съм живял в много страни и свидетелствам за силата на този принцип и за защитата, която дава той на верните светици от последните дни. ■

Вие сте светлината на света

На 25 и 26 октомври 2008 г. в седем страни на област Източна Европа: Армения, България, Естония, Латвия, Литва, Русия и Украйна – се състоя редовните регионални конференции, в рамките на които за пръв път чрез сателитна връзка към местните членове на Църквата се обърнаха пророкът и президент на Църквата Томас С. Монсън; старейшина Куентин Л. Кук, член на Кворума на дванадесетте апостоли, и сестра Вики Ф. Мацумори, втора съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца. В сателитното излъчване участва също и президент Пол Б. Пайпър, президент на област Източна Европа.

Около 7 000 души слушаха словата на пророка и на ръководителите на Църквата. Това бе вдъхновяващо събитие, което донесе силен Дух, даде необходими знания и разбиране за съвременния етап на развитие на Църквата и укрепи вратата и свидетелствата на много от участниците в него.

Конференцията бе водена в Центъра за конференции в Солт Лейк Сити от старейшина Куентин Л. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли. Председателстваше президент Томас С. Монсън, президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Гости бяха сестра Вики Ф. Мацумори, втора съветничка в Общото президентство на

неделното училище за деца, и старейшина Пол Б. Пайпър, президент на област Източна Европа, който се присъедини към тях чрез видео връзка.

“Днес в нашата област имаме почти 34 000 членове на Църквата. Основата за растеж и зрялост е положена”, заяви президент Пол Пайпър, който бе и първият говорител на конференцията. “Сега всеки член на Църквата в област Източна Европа може да допринесе за растежа на Църквата, като бъде мисионер”. Той изтъкна, че членовете трябва да канят хора на домашни вечери или други семейни или църковни дейности, на проекти за служене в общината и на неделните събрания като начин да дойдат в Христа.

Старейшина Куентин Л. Кук говори за важността да поставим вратата в Господ Исус Христос в центъра на живота си и наблегна на важността да спазваме заповедта от Писанията да живеем в света, но да не бъдем от света. Той заяви, че въпреки силната светска природа на Източна Европа знае, че да се отглеждат праведни деца в нея е така лесно, както и другаде, ако те бъдат учени на религиозни принципи у дома.

Сестра Вики Мацумори се спря на важността да градим вечни семейства, да живеем според Евангелието и да каним Духа, като изпълваме домовете си с любов. Благословиите от това винаги са изобилни.

Президент Томас С. Монсън, президент на Църквата, като

заключителен говорител, подчерта, че домовете ни трябва да бъдат домове на молитва, на пост, на вяра, на познание, на слава, на ред, домове Божии. “Ние сме главни майстори, строители на вечни домове, тъкмо “храмове Божии”, заяви той. “Градим не само за нас, а за бъдните поколения... Когато градим, нека мислим, че градим за вечността... Нека бъде такава работа, че нашите потомци да ни благодарят за нея и нека мислим, че като полагаме камък върху камък, ще дойде време, когато тези камъни ще бъдат гледани като свещени, защото са ги докосвали ръцете ни, и като гледат труда ни и се вълнуват от извършеното, хората да кажат, “Вижте, това са направили за нас нашите бащи”.

Конференцията бе излъчвана едновременно в домове за събрания в един кол и 16 окръга в 11 часови пояса и бе гледана от членове и приятели на Църквата от Камчатка до София. ■

Живеем в един забързан свят

Блеър Бенет

Светът ни е едно забързано място. Заменихме електрическите фурни с микровълнови, защото те нагряват по-бързо. Докато колите и влаковете ни става по-бързи, а самолетите ни летят по-високо, светът се смалява, а темпото на живот се ускорява. Ние всички бързаме.

Купуваме ориз, който се приготвя за 3 минути, пуканки, които са готови за 90 секунди в микровълновата печка; пием “моментална закуска” и ядем “заместващи храната

блокчета” на обяд. В бакалницата избираме експресната опашка; Интернет връзката ни трябва да бъде “high speed” и използваме дистанционното на телевизора, така че да гледаме две шоута едновременно. Ценим нещата, които отнемат по-малко време.

Но Спасителят проповядва търпение и дълготърпение. Той казва, **“Млъкнете и знайте, че Аз съм Бог”**. Бог не е източник на объркване; Той е източник на мир. Ние трябва да позабавим темпото... да помълчим. Трябва всеки ден да отделяме време да общуваме с Него, само тогава можем да бъдем открити за подтиците на Духа.

Трябва да отделяме време да се молим всеки ден – сутрин и вечер – и после да отделяме време, за да чуем отговорите. Трябва да отделяме време да изслушаме всеки, който ни говори; за нашите съпрузи и съпруги, деца и родители. Трябва да сме чувствителни към нашепванията на Духа и после да имаме куража да действваме.

Трябва да отделяме време да мислим, преди да говорим. Помнете, имаме само една уста и две уши. Вероятно трябва да слушаме два пъти повече, отколкото да говорим.

Трябва да отделяме време да бъдем благодарни и после да не пропускаме да изразим благодарността си. Трябва да отделяме време да посетим някой приятел. Трябва да отделяме време да четем Писанията. Трябва да отделяме време да помагаме на другите. Трябва да учим другите на онова, което знаем и пазим като скъпо. Трябва да отделяме време да чувстваме и размишляваме. Трябва да забавим темпото

и да живеем този живот, а не да го пропускаме в надпрепускането. Нека всички забавим темпото и да “помиришем розите край пътя на

живота”. Нека научим да “млѝк(ваме) и зна(ем), че Той е Бог”. ■

Блеър Бенет, президент на Българска Софийска мисия

Младежки конференции 2008 г.

Росица Крулева

От 27 до 29 юни и от 4 до 6 юли 2008 във Велико Търново се проведеха младежките конференции на Църквата в БСМ. Мото на конференцията на несемейните пълнолетни младежи беше “Изберете днес кому искате да служите – но аз и моят дом ще служим Господу”.

Сестра и старейшина Андерсън, отговарящи за ОСЦ в България, поздравиха гостите с добре дошли на конференцията. Сутринта участниците се запознаха със “семействата” си за изучаване на Писанията и за общи молитви, ръководени от възрастните двойки или президенти на клон.

По време на петъчната среща край огнището **старейшина**

Гвидо Сенканс, областен седемдесетник, изнесе прекрасна реч на тема как да се вземат правилни решения, базирани на принципите на Евангелието.

Президент Бенет, президент на БСМ, говори за огромната важност да се угощаваме със словото Божие. В речта си той включи по-малко известни факти за живота на Джозеф Смит и златните плочи, които впечатлиха присъстващите.

В своята реч **сестра Сенканс** наблегна на шест различни стъпки, които трябва да се направят при избора на вечен спътник.

Старейшина Сенканс инициира състезание между няколко отбора, които трябваше да направят мост, използвайки само вестници и

Снимка за спомен след конференциите.

СНИМКА СЕСТРА И СТАРЕЙШИНА АНДЕРСЪН.

Състезанието за строителство на най-здрав хартиен мост.

скоч-лента. Мостът трябваше да издържи кутия, тежаща 35 паунда, и да бъде достатъчно висок, за да може кутията да мине под него. Пет от осемте моста издържаха на изпитанието.

Събранието за причастие и свидетелства започна с церемония за връчване на удостоверенията за успешно завършване на Института.

“Исус е Моята Светлина”

Брат Игор Подубни, областен супервайзър на Образователната система на Църквата за Украйна и България, откри срещата край огнището и грабна вниманието на присъстващите с игри и снимкова презентация на прекрасни източници на светлина. Темата на неговата реч беше “Да разширим представите си с помощта на телескопа и микроскопа”. В нея той наблегна на необходимостта да се учим през целия си живот. Брат Подубни показа на участниците

в конференцията и снимки от строящия се храм в Украйна, който ще посещават и българските членове, щом бъде завършен.

Младежите, организирани от сем. Андерсън, също строиха мостове от вестници, но само един мост издържа тежестта на кутията.

Президент Бенет закри следобедната сесия с разказ на историята за Давид и Голиат, след което участниците се разходиха до крепостта на хълма Царевец.

Президент Красимир Йонков, президент на окръг София, ръководи вечерните дейности – игри, спорт, песни и танци. Президент Йонков връчи на младежите и удостоверенията за завършване на Института. Той откри с лично свидетелство събранието за споделяне на свидетелства, което завърши с речи на сестра Бенет и президент Бенет. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

Мисионерска служба: Следвайки примера на Спасителя

Росица Крулева

Началото на новата учебна година в българските училища и детски градини приближаваше, оставаха само няколко дни, а ремонтите още продължаваха, дворът на общинската детска градина № 60 беше обрасъл с тръни, бурени и замърсен от купища строителни отпадъци. Почистването на детските площадки и алеите не беше по силите на възрастния домакин и затова учителките не разрешаваха на децата да играят вън въпреки прекрасното слънчево време и необходимостта да прекарват част от времето за игра на чист въздух.

Кметството нямаше бюджет за почистване на двора и тук на помощ се притекоха мисионерите на Църквата от София. Те откликнаха с ентузиазъм на молбата на кмета за помощ.

На 9 септември 2008 г. към обяд около 15 мисионери, облечени спортно и “въоръжени” с ножици за подрязване на храсти, метли, четки, косачки и чували за отпадъци се заеха да почистят и разкрасят двора на детската градина, за да могат децата да играят навън без опасност от нараняване. По време на “акцията” затворените по спалните питомци на градината категорично отказаха да спят и любопитно надничаха през прозорците, за да видят какво правят каките и батковците на двора.

Мисионери с децата от градината.

Когато дворът вече беше изчистен, дежурната учителка им разреши да излязат при гостите и да ги поздравят с няколко песни. Директорката **г-жа Добрева** благодари за навременната помощ и почерпи мисионерите с шоколадови бонбони и плодови сокове.

Най-щастлив беше възрастният домакин на градината, който благослови прекрасните младежи да бъдат дълги години здрави и щастливи и все така да вървят по стъпките на Спасителя и да помагат на хората в нужда.

Доволни, разбира се, бяха и родителите, когато прибирайки децата си след работа, с облекчение констатираха положителната промяна в двора.

Така завърши този прекрасен слънчев ден на мисионерска служба, с думи на благодарност и усмивки, които разпалват чувства на любов, благодарност и радост в сърцата и на нуждаещите се, и на тези, които помагат. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

Беше вълнуващо да сме в храма!

Сестра и старейшина Джоргенсън

Бележки за Пътуването до Храма

Започнахме пътуването си в неделя от централна гара София. Групата ни включваше 4 двойки възрастни мисионери и около 20 български светии от Варна, Бургас, Пловдив, Стара Загора и София. Минахме през България, Сърбия, Чехия и Германия и пристигнахме в храма Фрайберг сутринта в понеделник. Пътуването ни отне 23 часа!

Храмът Фрайберг е малък, но красив, особено отвътре. Настанихме

се в стаите си в странноприемницата в парка до него. В понеделник нямаше храмови сесии, така че имаше възможността да походим из стария Фрайберг и да видим чудесната му архитектура.

Във вторник станахме развълнувани и нетърпеливи в 5:30 сутринта. Една от българските ни сестри бе храмов работник и трябваше да бъде там в 6:30. Първата ни сесия бе в 8:30 всеки ден. Петима от нашите български светии получиха надарванията си – една нова

брачна двойка, млад старейшина, готвещ се за мисия и две сестри, които идваха в храма за пръв път. След сесията младата брачна двойка бе запечатана от **президент Шулце**, който им даде някои превъзходни съвети. Беше удоволствие да споделим това свято и щастливо събитие с тях!

Тодор Иванов описа храмовото си изживяване като “съвършената седмица”, а неговата булка **Роси** сияеше. “Бе повече от онова, на което се надявахме”, казаха те.

Да бъдеш отново в храма и да усетиш специалния дух на мир и любов там бе чудесно, нещо, което ни липсваш пред последните 7 месеца. Каква благословия е да си в Божия храм! Никога няма да приемаме възможността да посещаваме храма лесно и често като нещо дадено. Светиите тук, а и в много части на света трябва да правят истински жертви на време и пари, за да отидат до храма, а някои няма да имат възможност да се върнат тук няколко години. **Вълнуващо е да си в храма, който служи на хора от много нации и езици. В една част от сесията, където всеки говореше, имаше шепот от гласове на поне 4 езика, но силното чувство от Духа бе едно!** Храмовите работници бяха организирани, отзивчиви и любящи. (Нужно е планиране и координация, за да има за всеки човек храмови работници, които могат да общуват с тях на родния им език).

Някои български светии бяха донесли семейни имена, за да извършат обреди за своите предци. Възрастните мисионерски двойки имаха вълнуващата привилегия да

Снимка за спомен от храма.

бъдат пълномощници за някои от тези предци.

Това бе също и една възможност хората да се опознаят по-добре: една вечер възрастните мисионерски двойки приготвиха вечеря за цялата българска група. Друга вечер българските светии приготвиха вечеря за всички ни. Една от вечерите отидохме до Дрезден с нает автобус и разгледахме забележителностите на този град.

Обичахме нашите български светии преди да тръгнем на път, но съвместното пребиваване в храма усили тези чувства. Една вечер бе проведено събрание за споделяне на свидетелства и ние имахме възможност да споделим тяхната вяра и любов към Евангелието. Бяхме благодарни за това духовно извисяващо, създаващо приятелства пътуване до храма. Обикнахме го и никога няма да го забравим. ■

Сестра и старейшина Джоргенсън, Българска Софийска мисия

Дарение на Църквата на специализирана болница

Росица Крупева

Двуканален коагулометър за клиничната си лаборатория получи Специализираната болница по пневмофтизиатрични заболявания, продължително лечение и рехабилитация "Цар Фердинанд" в Искреци.

На 13 февруари 2008 г. медицинският персонал и пациентите на болница "Цар Фердинанд" в Искреци се събраха в централната сграда, за да връчат благодарствено писмо на хуманитарната двойка на Църквата, сем. Уестбрук и да изразят лично своята голяма благодарност от получаването на ценно

оборудване – двуканален коагулометър, което ще подобри качеството и бързината на работата в клиничната лаборатория и ще има значителен ефект върху точността на диагностиката и лечението на пациентите.

На скромното тържество, организирано от персонала на болницата във връзка с предаването на дарението, управителката на болницата **д-р Мариана Денева** подчерта, че в лечебното заведение се лекуват стотици пациенти, страдащи от хронични белодробни заболявания, хронична дихателна недостатъчност и астма и за да извършва нормално своята диагностична дейност, болницата от много години се е нуждаела от модерно оборудване на клиничната си лаборатория. Сега тази отдавнашна мечта на лекарите в болницата най-после е осъществена, благодарение

Д-р Димитрина Маринова демонстрира новия коагулометър.

на щедростта и хуманното съпричастие на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Старейшина Уестбрук благодари за гостоприемството на домакините и подчерта, че това дарение е станало възможно благодарение на стотици малки пожертвования, направени от членове на Църквата по целия свят, които следват повелята на своя Спасител да помагат на братята

и сестрите си в нужда. **Сестра Уестбрук** разказа за благотворителната дейност на Църквата по света и в България.

Най-щастлива за дарението беше **д-р Димитрина Маринова**, зав. клиничната лаборатория, която изпрати сем. Уестбрук с букет свежи кокичета, набрани специално за тях, от парка на болницата. ■

Росица Крулева, Българска Софийска мисия

Любка Димова.

дъщеря ми внезапно се разболя. Бях угрижена и се питах какво да правя, когато една възрастна дама дойде на вратата ми и предложи да се молим за нея. След един час тя оздравя по чудо и след като хапна, отиде да играе.

След време стоях пред гарата в Бургас и открих, че се моля за напътствие към коя църква следва да се присъединя. Търсех усърдно и посещавах различни църкви, но винаги чувствах, че нещо липсва.

Бях поканена на едно кръщение в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни от моя братовчедка и се молах да узная дали тя е истинна. Техните молитви дълбоко ме развърлуваха, както и чудесният дух, който усещах, когато бях с тях.

Открих, че си задавам същите въпроси, както и Джозеф Смит преди 175 години. Като изучавах Библията и Книгата на Мормон, на въпросите ми бе отговорено и почувствах любовта на Спасителя. Кръщението ми бе топло и прекрасно изживяване, за което мисля често.

Прочела съм Книгата на Мормон осем пъти и продължавам да откривам нови истини при всеки прочит. Освен в Писанията намирам голяма сила в *Лиахона*. Наричам я "моето лично писмо от Бог".

Два разказа за обръщане във вярата

Галия Тафраджиева, клон Пазарджик: Като малко момиче бях особено близка с моя дядо. Той често ми четеше от Библията и ми разказваше за раждането и служението на Исус Христос. Любовта му към Библията и към Исус дълбоко ме развърлува.

Една нощ го видях насън и подкарах колелото си към него, но не можах да го достигна. Събудих се плачейки и чувствайки, че нещо не е наред. По-късно през деня мама ми каза, че дядо ми е починал.

Галия Тафраджиева.

Като девойка си спомням как молех моя Отец в Небесата за помощ да бъда по-добър и пощастлив човек. Една нощ сънувах, че срещам американец, който някак си ще ми помогне. Шест седмици по-късно на улиците на Пазарджик срещнах двама млади хора. Те бяха добре облечени, носеха костюми и ние се заговорихме. Те ме поканиха на църква и започнаха да ми преподават беседите.

Два месеца по-късно бях кръстена в Пловдив. Това беше духовен пир, струваше ми се, че летя из въздуха. Обичам Писанията и давам свидетелство за възстановеното Евангелие на Исус Христос. Животът ми се промени, откакто срещнах двамата мисионери на улицата. Знам коя съм и имам посока в живота си. Благодарна съм за любящия Небесен Отец и за личното откровение, което ни води към Него.

Любка Димова, клон Сливен: Имах силно свидетелство от молитва. През лятото на 1994 г.

Търсенето ми на истината бе дълго и трудно, но каква благословия бе то в живота ми. Празното ми сърце се изпълни, Бог отговори на молитвите ми и аз знам, че съм обичана. Желая да споделя тази любов с всички. ■

Успешно турне в Източна Европа

Росица Крулева

Концертиращият пианист Дейвид Глен Хач, член на Църквата от САЩ, бе в България през юни, като проведе майсторски класове и изнесе концерти в рамките на фестивала "Софийски музикални седмици". Членовете на Църквата бяха поканени на финалния му концерт и бяха развълнувани да чуят музиката на маестрото.

На 28 юни 2008 г. пианистът проф. Дейвид Глен Хач и 11 от неговите студенти, носители на награди завършиха турнето си в Източна Европа с участие в престижния международен фестивал "Софийски музикални седмици".

След концерта.

Концертът се състоя в зала "България", най-популярният концертен център в самото сърце на българската столица София.

Вдъхновеното изпълнение от проф. Хач и младите творци на творби от Рахманинов, Лист, Бах, Шопен, Скрябин и други любими композитори караше публиката да избухва в аплодисменти. Залата бе пълна с професионални музиканти, студенти от Държавната музикална академия и Национално музикално училище "Любомир Пипков", където предният ден проф. Хач проведе майсторски клас по пиано с най-добрите ученици.

Концертът бе включен в международния музикален фестивал благодарение на поканата на Министерството на културата на България и със съдействието на г-жа **Антонина Бонева, заместник-министър и директор на дирекция "Музика и танц"**, известна преподавателка по пиано и концертираща актриса в много европейски държави.

Българското национално радио и някои специализирани музикални издания взеха обширни интервюта

от проф. Дейвид Глен Хач и направиха много снимки на младите музиканти.

След концерта благодарната публика подари цветя на всички артисти, а неспирните аплодисменти държаха маестрото и неговите ученици дълго време на сцената. ■

Росица Крулева,
Българска Софийска мисия

Покана за детски истории

Разполагате ли с истинска история за деца, която усилва вярата и която желае да споделите? *Лиахона* се интересува от подобни разкази за евентуално публикуване в списанието.

Възможните теми включват опрощение, служба, участието, свидетелства, десетък, словото на мъдростта и т.н.

Моля изпращайте вашите разкази на liahona@ldschurch.org или на пощенски адрес: *Liabona*, Children's Stories, 50 E. North Temple St., Rm. 2420, Salt Lake City, UT, 84150-3220, USA. ■

Мисионери, призовани да служат от България

Иванова, Добринка Димитрова
От Българска Софийска мисия в Русия Самара

Касабов, Теодор
От Българска Софийска мисия в мисия Лондон Юг